

[Henning Philipsen.]

dre almennyttige byggeri. Dem forbigår man i fuldstændig tavshed, og da skal det dog lige huskes, at nu forsøger man på at dele, skal vi sige stigningerne i det private udlejningsbyggeri op, og husejerne har jo vist sig særdeles ivrige efter at få huslejestigningerne hjem, det kunne de indberetninger, vi har set, godt tyde på. Men her er altså tale om, at man deler stigningerne op til et maksimumbeløb, mens der for det ældre almennyttige byggeris vedkommende bliver tale om, at de minimumsbeløb, der var tale om, nemlig 35 mill. kr. i indeværende finansår, 70 mill. kr. i næste finansår, er der aldeles ikke slækket så meget som 1 øre på. Man ved, det er minimumsbeløb, og hvis man skal opfylde boligforligets angivelige hensigt om at bygge 8.000 boliger i det almennyttige byggeri om året, så slår 70 mill. kr. langt fra til, for det betyder ganske enkelt, at man skal ned på en anlægspris på under 1.500 kr. pr. etagemeter, det er sandheden.

Der er ikke tale om lighed mellem ejere og lejere i dette forlig, og der er det endnu mindre her, fordi dette aldeles ikke ændrer forligets totale indhold, den totale stigning, og det fremgår også af betænkningen og forliget i forliget, om man vil, at der absolut — det er forligspartiernes aftale — absolut ikke skal ændres i det, der er boligforligets sigte. Det forstår jeg godt, selv om jeg er uenig, men det ændrer altså, når man siger det, intet ved, at man får den totale lejestigning på et eller andet tidspunkt, uanset om man deler den. Det ændrer intet ved, at man på et eller andet tidspunkt går op over det, som jeg plejer at sige er urimeligt.

Dette, sammenholdt med, at man aldeles ikke ser på det almennyttige byggeri, sammenholdt med, at der er en erkendelse af, at det, man har lavet, er forkert, betyder, at jeg på mit partis vegne må sige, at vi har ikke del i dette forlig, vi mener, der skulle laves noget andet og noget bedre, og jeg er sikker på, det også ville kunne have ladet sig gøre, også med det nuværende flertal, hvis man virkelig alvorligt havde forsøgt.

Hvis ikke det, jeg siger her, er rigtigt, synes jeg stadig væk socialdemokratiet skulle have holdt sig fra det og så have ladet de partier tage ansvaret for dette forligs skavanker og den måde, hvorpå det udarter.

Jeg skal slutte med at sige, at vi har ikke del i forliget, vi kan ikke medvirke til disse lovforslags gennemførelse, men vi går naturligvis ind i udvalgsarbejdet for at se, hvad det er, man yderligere prøver at finde på.

Kaj Hansen (DKP):

Sandheden marcherer ofte langsomt, men den vinder alligevel frem. Det gælder også sandheden om den omkostningsbestemte leje i private ejendomme, som er nedfældet i loven om midlertidig regulering af boligforholdene. Nu er jeg så heldig, at jeg har nogle vidner til stede i salen, fordi det begyndte med den tidligere socialdemokratiske boligordfører, den nuværende skatte- og afgiftsminister, hr. Svend Jakobsen, der sagde, at huslejestigningerne ville blive omkring en halv snes procent. Da vi så ude i landet og blandt lejerne — det skal da ingen hemmelighed være — rejste en kampagne og sagde, at det ville blive kæmpehuslejeforhøjelser, så sagde hr. Gudme her i tinget, at der bliver kun tale om beskedne forhøjelser. Og selv efter at husejerne havde stillet deres krav, sagde hr. Brixtofte, der også er til stede, til Berlingske Tidende, at huslejeforhøjelser over en snes procent havde han vanskeligt ved at forestille sig. Det er den foreløbige sandhed om denne sag.

Hertil kommer så, at nu har vi af boligministeren fået fremlagt et materiale, som viser, at gennemsnittet af lejeforhøjelserne bliver i størrelsesordenen 25-45 pct. Jeg skal ikke bestride tallene i materialet, men jeg er helt og aldeles overbevist om, at det ikke er sandheden om huslejeforhøjelserne, de bliver langt større, når alle realiteterne kommer på bordet. Materialet, som ministeren bygger sine tal på, omfatter jo kun godt 1 pct. af de lejligheder, der omfattes af loven, og boligministeriet anfører da også selv, at de må vurderes med megen forsigtighed. Ja, det forstår jeg godt, belært af tidligere erfaringer, og de erfaringer, vil jeg gerne sige, går i og for sig ikke på embedsmændene, for embedsmændene kan ikke svare på andet end det, de bliver spurgt om, og jeg har læst en hel del af det, man har spurgt om. Hvad var det bl. a., man spurgte om? Man spurgte: hvor mange procent vil det betyde i huslejeforhøjelse f. eks. at indføre en 6½ pct. eller en 7 pct. afkastning? Men man skulle jo være gået